

Sygn. akt I C 1010/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2015 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie I Wydział Cywilny

w składzie :

Przewodniczący: SSR Bogusław Glinka

Protokolant: Joanna Bobrowska

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2015 roku na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. we W.

przeciwko M. S.

o zapłatę 15 524 zł

I/ uchyla w całości nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym wydany przez Sąd Rejonowy w Trzebnicy dnia 04 września 2012 r. sygn. akt I Nc 627/12 i oddala powództwo;

II/ zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę **2 417 zł** tytułem zwrotu kosztów procesu;

III/ nakazuje powodowi uiszczenie na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie kwoty 774 zł tytułem opłaty sądowej, od której pozwana została zwolniona.

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. we W. wniósł w postępowaniu nakazowym o zasądzenie od pozwanej M. S. kwoty 15523,60 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwot: 6900,81 zł od dnia 26 listopada 2008 r. do dnia zapłaty oraz 8622,79 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu według norm przepisanych.

Na uzasadnienie żądania wskazał, że pozwana w dniu 19.01.2001 r. zawarła z Bankiem (...) S.A. umowę o kredyt gotówkowy nr (...) i nie wykonała zobowiązań z tej umowy. W dniu 26.11.2008 r. powód zawarł z Bankiem umowę sprzedaży wierzytelności, obejmująca m.in. wierzytelność wobec pozwanej z wymienionej umowy o kredyt gotówkowy. Z treści wyciągu z ksiąg rachunkowych banku wynika, że zobowiązanie pozwanej z zawartej umowy wynosiło na dzień 25.11.2008 r. 15523,60 zł i obejmowało: niespłacony kredyt w kwocie 6900,81 zł, niespłacone odsetki umowne w kwocie 1717,90 zł oraz odsetki za opóźnienie i koszty w kwocie 6905 zł. Pozwana mimo wezwania do zapłaty nie zaspokoila roszczenia powoda.

W dniu 04 września 2012 r. Sąd Rejonowy w Trzebnicy, pod sygn. akt I Nc 627/12 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, w którym nakazał pozwanej M. S., aby zapłaciła na rzecz powoda (...) S.A. we W. kwotę 15523,60 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwot:

- 6900,81 zł od dnia 26.11.2008 r. do dnia zapłaty,
- 8622,79 zł od dnia 30.08.2012 r. do dnia zapłaty

oraz kwotę 2612 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2400 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w terminie dwutygodniowym albo wniosła w tym terminie zarzuty.

Pozwana wniosła zarzuty od nakazu zapłaty, wskazując że nakaz zapłaty nie został jej skutecznie doręczony, gdyż pod adresem wskazanym przez powoda w pozwie wymeldowana została w dniu 03.07.2012 r. w związku ze sprzedażą mieszkania w T. i zamieszkała w D. , Osiedle (...), a następnie podnosząc – przed wdaniem się w spór co do istoty - zarzut niewłaściwości miejscowej Sądu Rejonowego w Trzebnicy, a wdając się w spór co do istoty zarzuciła brak legitymacji procesowej czynnej powoda, nieudowodnienie roszczenia co do zasady i wysokości, a następnie podniosła zarzut przedawnienia roszczenia.

Postanowieniem z dnia 09 czerwca 2015 r. Sąd Rejonowy w Trzebnicy stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Dzierżoniowie.

Powód nie ustosunkował się do zarzutów pozwanej, w szczególności dotyczących przedawnienia roszczenia.

Na rozprawie w dniu 19 listopada 2015 r. pełnomocnik pozwanej przyznał okoliczności faktyczne pozwu, jako niesporne, podtrzymując zarzut przedawnienia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 stycznia 2001 r. pozwana zawarła z Bankiem (...) S.A. we W. umowę o kredyt gotówkowy w wysokości 8000 zł na okres 4 lat, którego nie spłaciła w terminie. Bank (...) S.A. w dniu 26 stycznia 2009 r. wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych banku nr (...), w którym stwierdził wysokość zobowiązania pozwanej na dzień 25 listopada 2008 r. w kwocie 8618,60 zł, w tym kapitał 6900,81 zł, odsetki umowne (...),79, odsetki za opóźnienie 6728 zł i koszty wezwań i upomnień 177 zł. Umową z dnia 26 listopada 2008 r. (...) S.A. zbył wierzytelność na rzecz (...) spółki z o.o. (...) spółka z o.o. zmieniła nazwę na (...) spółka z o.o. (KRS nr (...)). Uchwałą z dnia 30 maja 2011 r. spółka (...) spółka z o.o. została przekształcona w spółkę akcyjną (KRS nr (...)). (niesporne).

Umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 26 listopada 2008 r. zawarta pomiędzy (...) S.A. i (...) spółki z o.o. zawierała w pkt 15.5 warunek zawieszający, uzależniający przejście wierzytelności ze zbywcy na nabywcę pod warunkiem uiszczenia całości ceny kupna określonej w pkt 3.1 umowy.

Dowód: umowa z dnia 26.11.2008 r.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie jest zasadne i podlega oddaleniu.

Przy niespornym stanie faktycznym, przyznanym na rozprawie dniu 19 listopada 2015 r. legitymacja czynna powoda (formalna), wynikająca z zawarcia umowy sprzedaży wierzytelności oraz podstawa i wysokość roszczenia potwierdzona wyciągiem z ksiąg rachunkowych banku, nie budziły wątpliwości. Pozwana zawarła bowiem z Bankiem (...) S.A. we W. w dniu 15 stycznia 2001 r. umowę o kredyt gotówkowy w wysokości 8000 zł na okres 4 lat, którego nie spłaciła w terminie. Bank (...) S.A. w dniu 26 stycznia 2009 r. wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych banku nr (...), w którym stwierdził wysokość zobowiązania pozwanej na dzień 25 listopada 2008 r. w kwocie 8618,60 zł, w tym kapitał 6900,81 zł, odsetki umowne (...),79, odsetki za opóźnienie 6728 zł i koszty wezwań i upomnień 177 zł. Umową z dnia 26 listopada 2008 r. (...) S.A. zbył wierzytelność na rzecz (...) spółki z o.o., jednak pod warunkiem zawieszającym. (...) spółka z o.o. zmieniła nazwę na (...) spółka z o.o., a uchwałą wspólników z dnia 30 maja 2011 r. została przekształcona w spółkę akcyjną. Z powyższego wynika źródło powstania zobowiązania, jego wysokość (potwierdzona wyciągiem z ksiąg rachunkowych banku), a także data i zakres przelewu wierzytelności.

W pierwszej więc kolejności należy zauważyć, że umowa sprzedaży wierzytelności w pkt 15.5 zawierała warunek zawieszający przejścia wierzytelności na powoda, uzależniający skutek od uiszczenia całej ceny kupna ustalonej w pkt 3.1, a powód nie wykazał ziszczenia się warunku, co skutkuje de facto brakiem legitymacji procesowej czynnej

po stronie powoda i bezzasadnością powództwa, a w każdym razie nie wykazaniem tej okoliczności (ziszczenia się warunku) stosownie do art. 6 k.c. Z art. 510 § 1 k.c. wynika, że m.in. umowa sprzedaży wierzytelności przenosi (co do zasady) wierzytelność na nabywcę, chyba że strony inaczej postanowiły. Właśnie w niniejszej sprawie strony postanowiły inaczej, zawierając ją pod warunkiem zawieszającym, co czyni powództwo niezasadnym.

Niezależnie od powyższego, nawet gdyby powód wykazał ziszczenie się warunku i skuteczność przelewu, to stwierdzić należy, że pozwana podniosła zarzut przedawnienia roszczenia, który należy uznać za uzasadniony. Jak wynika z niespornych okoliczności umowa kredytu gotówkowego nr (...) została zawarta przez pozwaną z Bankiem (...) S.A. w dniu 19 stycznia 2001 r. Na podstawie tej umowy pozwana uzyskała kredyt w kwocie 8000 zł z okresem spłaty w miesięcznych ratach do dnia 15 stycznia 2005 r., a więc cała należność stała się wymagalna najpóźniej z dniem 16 stycznia 2005 r. Od tego czasu do dnia wniesienia pozwu (30 sierpnia 2012 r.) upłynęło 7 lat, zatem roszczenie takie uległo przedawnieniu. Zgodnie z art. 118 k.c. roszczenia związane z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz roszczenia o świadczenia okresowe, za jakie uznaje się odsetki, przedawniają się po upływie 3 lat. Wierzytelność z umowy kredytu gotówkowego, jako wynikająca z działalności gospodarczej banku, uległa przedawnieniu w całości z upływem lat trzech od daty płatności ostatniej raty kredytu, a mianowicie w dniu 16 stycznia 2008 r., a pozwana według art. 117 § 2 k.c. może uchylić się od zaspokojenia roszczenia przedawnionego, co też uczyniła w zarzutach od nakazu zapłaty podnosząc zarzut przedawnienia. Należy nadmienić, że przedawnienie dotyczy całego dochodzonego roszczenia, zarówno głównego, jak i o zaległe odsetki, bowiem odsetki od należności głównej przedawniają się najpóźniej wraz z tą należnością (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 2005 r., sygn. akt V CK 655/04). Zatem powód zawierając w dniu 26 listopada 2008 r. umowę sprzedaży wierzytelności nabywał już wierzytelność przedawnioną i winien liczyć się z podniesieniem takiego zarzutu przez dłużniczkę. Mimo zawarcia umowy sprzedaży wierzytelności w dniu 26 listopada 2008 r. powód wniósł pozew dopiero w dniu 30 sierpnia 2012 r., a więc po blisko dalszych czterech latach, a w każdym razie po upływie kolejnych lat 3, wymaganych dla przedawnienia. Gdyby, zatem nawet doszło do przerwania biegu przedawnienia na skutek czynności Banku zbywcy wierzytelności, to i tak okres przedawnienia upłynąłby ponownie. Powód po podniesieniu zarzutu przedawnienia nie ustosunkował się do niego, a w szczególności nie wykazał, by bieg przedawnienia został przerwany (art. 123 k.c.), bądź by pozwana zrzekła się korzystania z tego zarzutu (art. 117 § 2 k.c.).

Mając powyższe na względzie Sąd na podstawie art. 496 k.p.c. uchylił nakaz zapłaty i powództwo oddalił (pkt I wyroku).

Ponieważ powód przegrał proces, obowiązany jest do zwrotu na rzecz pozwanej kosztów procesu stosownie do art. 98 k.p.c. Na koszty pozwanej składało się wynagrodzenie pełnomocnika w stawce minimalnej w kwocie 2400 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, łącznie 2417 zł (pkt II wyroku).

Jednocześnie, ponieważ pozwana korzystała ze zwolnienia od kosztów sądowych, Sąd na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, obciążył powoda opłatą od zarzutów w wysokości 774 zł, od której pozwana była zwolniona (pkt III wyroku).

Mając powyższe argumenty na względzie Sąd orzekł jak sentencji wyroku.